

nictví nad mladistvými: zákon nabyl účinnosti »za šest měsíců po vyhlášení« (které se stalo dne 1. dubna 1931), tedy dnem 1. října 1931, ale vládní nařízení, kterým tento zákon byl proveden (č. 195 Sb. z. a n.), bylo uveřejněno až 16. prosince 1931. Totéž — ačkoli v mírnějším časovém rozpjetí — stalo se u zákona o pracovních soudech: tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1932, ale vládní nařízení, k němu se vztahující, byla vydána až ke konci prosince 1931 (vl. nař. č. 216, kterým se vydává jednací řád pro prac. soudy, vydáno bylo až 30. prosince 1931). Jaké nesnáze se tím praksi působí, netřeba doličovat. Tedy: buď delší vacatio legis aneb rychlejší výprava prováděcích vládních nařízení, ale na každý způsob svědomitá péče o to, aby ještě včas, přede dnem, kdy nabývá nový zákon účinnosti, bylo vše na svém místě.

Jsou zákonné předpisy závazné pro ministerstvo sociální péče?
V loňském ročníku v sešitě vydaném dne 1. března 1931 (str. 133) přinesli jsme pod nadpisem »Kdy bude vyhověno čl. VII zák. č. 166/1930?« tuto noticku: Zákon ze dne 26. listopadu 1930, č. 166 Sb. z. a n., kterým se prodlužují a doplňují zákony, týkající se bytové péče, ustanovuje v čl. VII: »Ministru sociální péče se u k l á d á, aby sestavil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil znění zákona č. 44/1928 Sb. z. a n., jaké vyplývá ze změn předsevzatých zákonem č. 30/1930 a tímto zákonem.« Připomenuli jsme tehdy, že od vydání zák. č. 166/1930 uplynuly už tři měsíce, ale předpisu obsaženému ve čl. VII že dosud vyhověno není. Nuže, dnes musíme, bohužel, znovu a důrazně opakovati, že ministr sociální péče své shora uvedené povinnosti, která mu byla zákonem u l o ž e n a, ani po roce nevyhověl a právnický svět dosud marně čeká, kdy se tak stane. Zatím se dočkal nového »prodloužení a doplnění zákonů, týkajících se bytové péče« v zákoně č. 210 a může si zase pracně sám »sestavovat« jejich znění a tím každý pro sebe vykonávat práci, kterou z á k o n u l o ž i l už v listopadu 1930 ministru sociální péče a kterou tento měl vykonati p r o v š e c h n y.

Přípravná služba soudcovská znepokojuje vážně soudcovské kruhy, jak tomu nasvědčují četné články uveřejněné o této otázce v »Soudcovských listech«. Obraz, jaký se nám z těchto článků, psaných vesměs muži, kteří jsou věci nejbližší, o t. zv. přípravné službě soudcovské naskytuje, je velmi zarmucující. Pociťujeme jednak lítost s mladými lidmi, kteří přicházejí do praxe snad výborně vyzbrojeni, aby zde konali práce »bez ladu a skladu«, bez plánu, jednou zde, po druhé tam, práce po výtce písařské, práce, při nichž se o ně vlastně nikdo nestará, nikdo je nevede; některý referent je má za přítěž a překážku rychlého vyřízení, jiný jim ukládá práce, pro něž nejsou určeni (výsledky při rekvisicích a j.). A výsledek: rozčarování, nechut, ledabylost. Ale pociťujeme z těchto článků i více než lítost s mladými kandidáty soudcovského stavu: úzkost z toho, co bude se soudnictvím, až tito mladí mužové zasednou na lavici soudcovskou. To je velmi, velmi znepokojující. Proto vítáme diskusi, která se rozvířila, a očekáváme, že tato diskuse neujde ani